

รายงานผลสัมฤทธิ์ แผนปฏิบัติการราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖

สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
Office of Natural Resources and
Environmental Policy and Planning
<http://www.Onep.go.th>

คำนำ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดทำรายงานผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖) เพื่อเป็นการติดตามและประเมินผลในการบรรลุค่าเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ รวมถึงการรายงานผลความคืบหน้าแผนงาน/โครงการ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหา ในการปฏิบัติการของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะสามารถเป็นข้อมูลในการบรรลุค่าเป้าหมายต่อยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับต่างๆ รวมถึง เป็นข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อบรรลุช่องว่างของค่าเป้าหมายของแผนแต่ละระดับในระยะถัดไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานเลขาธิการกรม กลุ่มงานแผนงานและงบประมาณ
มกราคม ๒๕๖๗

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖)	๔
๒.๑ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการรายปี ต่อเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวมของแผน	๔
๒.๒ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามแต่ละแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติราชการรายปี ต่อเป้าหมายและค่าเป้าหมายของแผนย่อย	๖
ส่วนที่ ๓ ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงานของแผนปฏิบัติราชการรายปี ต่อแผนระดับที่ ๑ และระดับที่ ๒ ตามนัยของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓๒
แผนระดับที่ ๑	๓๒
๑. ยุทธศาสตร์ชาติ	๓๒
แผนระดับที่ ๒	๓๔
๑. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๓๔
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๔๒
ส่วนที่ ๔ ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงานของแผนปฏิบัติราชการรายปี ต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ	๔๗
ส่วนที่ ๕ ปัญหาและอุปสรรค แนวทางการปรับปรุงการดำเนินการ	๕๒

ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

๑. บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดทำแผนปฏิบัติการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งมีความสอดคล้องต่อเป้าหมายและตัวชี้วัดแผนระดับต่าง ๆ ทั้งแผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับที่ ๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับที่ ๓ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแผนปฏิบัติการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยแผนปฏิบัติการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น ๖ ด้าน ดังนี้

๑) ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒) ด้านการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (ด้านทรัพยากรทางบก/ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ)

๓) ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม พื้นที่สีเขียว พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน

๔) ด้านการยกระดับกระบวนการทัศน์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ (ด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๕) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖) ด้านการพัฒนากระบวนการงานภาครัฐ และการขับเคลื่อนสู่องค์กรดิจิทัล

ในส่วนของแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้มีการทบทวนปรับปรุงค่าเป้าหมายจากการดำเนินงานต่อเนื่องมาจากแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ทำให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงรูปแบบในการบริหารโครงการให้เป็นไปตามแนวทางความปกติใหม่ (New Normal) และได้ถ่ายทอดมาสู่แผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ.๒๕๖๖) โดยใช้กรอบงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ซึ่งสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ได้แก่ แนวทางในการจัดทำฐานข้อมูลด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์ จัดทำแผนผังภูมินิเวศ การขับเคลื่อนการดำเนินการมาตรการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการสงวนอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรม อัตลักษณ์และชีวิตพื้นถิ่น ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ พื้นที่สีเขียว จัดทำ (ร่าง) แผนการบริหารจัดการต้นนิสมรณณะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และมีการจัดทำแผนเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สนับสนุนในการจัดการปริมาณขยะมูลฝอยและน้ำเสียให้ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น และการส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประชาชน โดยหลักของการมีส่วนร่วมและหลักธรรมาภิบาล

ผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖)

แผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแผนระดับ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และถ่ายทอดสู่ แผนระดับ ๒ ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยสามารถบรรลุค่าเป้าหมายของแผนระดับ ๑ และระดับ ๒ ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ดังนี้

ตาราง แสดงการบรรลุค่าเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖)

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม					
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ				
หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่นำอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ	ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน			
หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน	แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว	แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ	แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับกระบวนการทศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)*

● ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)*

● บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)*

● ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

จากการติดตามและประเมินแผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถบรรลุค่าเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ ทั้ง แผนระดับ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้ตามค่าเป้าหมาย โดยในส่วนของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีรายละเอียดในการบรรลุค่าเป้าหมาย ดังนี้

ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน สามารถบรรลุได้ตามค่าเป้าหมายที่ร้อยละ ๑๙ มีพื้นที่ที่มีการดำเนินการสงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทาง

สถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่ มีแผนผังภูมินิเวศระดับภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ ผังในปี ๒๕๗๐ โดย สผ. เป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการจัดทำแผนผัง ภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) โดยในปี ๒๕๖๖ จัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ในแต่ละ ภูมินิเวศ ได้แก่ พื้นที่เมือง พื้นที่ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และพื้นที่แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศในแต่ละประเภท รวมถึง จัดทำผัง พื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ตามภูมินิเวศ ภาคกลางตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี

ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน สามารถบรรลุเป้าหมาย ได้ทั้ง ๓ เป้าหมาย ดังนี้

๑) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว สามารถบรรลุได้ ตามค่าเป้าหมายได้ร้อยละ ๙๐.๑๘ โดยในปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยมีค่าคะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจาก หน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) ตามกรอบการประเมินของมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ฉบับที่เผยแพร่ ปี ๒๕๖๕ (EPI Yale & Columbia ๒๐๒๒) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน ๔๙.๖ คะแนน เป็นคะแนนด้านอนามัย สิ่งแวดล้อม ๔๙.๙ คะแนน ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓๒.๙ คะแนน และด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ๖๓.๕ คะแนน (ข้อมูลไม่เกินปี ๒๕๖๕) ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ระดับ ๕๕ คะแนน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ สามารถบรรลุได้ตามค่าเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๘.๙๓ จากเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐ จากกรณีปกติภายในปี ๒๕๗๐

๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้ง ระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เป้าหมายดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ๐.๘๑ คะแนน โดย สผ. เป็นหน่วยงาน สนับสนุนในโครงการอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมและระบบกำจัดของเสียรวม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๕ แห่ง จาก ๗ แห่ง สามารถรองรับปริมาณขยะที่ได้รับการจัดการ ๑๗๐ ตัน/วัน และปริมาณน้ำเสียที่ได้รับการจัดการ ๖,๕๐๐ ลบ.ม./วัน

๔) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ เป้าหมายดัชนี พฤติกรรมพึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม (เฉลี่ยร้อยละ ๑๕) โดย สผ. เป็นหน่วยงานสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายในการ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อ ระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประชาชน อาศัยหลักการมีส่วนร่วมและหลักธรรมาภิบาล โดยใน ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีการสำรวจการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๘ เพิ่มขึ้นกว่าค่าเป้าหมายที่ ร้อยละ ๘๖ เล็กน้อย

ในส่วนของผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงานของแผนปฏิบัติราชการรายปี ต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ สผ. มีภารกิจสอดคล้องใน ๔ เป้าหมาย (Goal) เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น และเป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบ นิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและ พื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่ง สผ. มีการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายทั้ง ๔ เป้าหมาย ทั้งในส่วนผู้รับผิดชอบเป้าหมายหลักและการดำเนินงานสนับสนุน

ส่วนที่ ๒

ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการ
ตามแผนปฏิบัติการราชการรายปี

๒. ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖)

๒.๑ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการรายปี ต่อเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวมของแผน

๒.๑.๑ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการของทั้งแผนปฏิบัติการรายปี ต่อเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวมของแผน

(๑) เป้าหมายรวม สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

(๒) ค่าเป้าหมายรวม ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม Environmental Performance Index (EPI) ๕๕

คะแนน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการรายปี ต่อค่าเป้าหมายรวมของแผนปฏิบัติการรายปีตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ รัชชช. ๙๐.๑๘	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ในปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยมีค่าคะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) ตามกรอบการประเมินของมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ฉบับที่เผยแพร่ปี ๒๕๖๕ (EPI Yale & Columbia ๒๐๒๒) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน ๔๙.๖ คะแนน เป็นคะแนนด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ๔๙.๙ คะแนน ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓๒.๙ คะแนน และด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ๖๓.๕ คะแนน (ข้อมูลไม่เกินปี ๒๕๖๕) ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ระดับ ๕๕ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐ ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๖ ได้จัดทำ (ร่าง) แผนการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประเมินดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รายงานสถานการณ์ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะเกี่ยวกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และความก้าวหน้าการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รวมถึงกำกับและติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการฯ

๒.๑.๒ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินการของแผนย่อยต่อเป้าหมายรวมและค่าเป้าหมายรวมของแผนฯ

- เป้าหมายรวม สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- ค่าเป้าหมายรวม ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม Environmental Performance Index (EPI) ๕๕ คะแนน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อค่าเป้าหมายรวมของแผนปฏิบัติการรายปีตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๙๐.๑๘	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

**๑) แผนปฏิบัติการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน**

มีการดำเนินการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ โดยพัฒนาและจัดทำดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย เพื่อเป็นเครื่องมือประเมินผลลัพธ์ของการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และใช้ในการกำหนดนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยมีกรอบการประเมิน ๓ แนวทาง ได้แก่ (๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่พัฒนาโดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยเยล และมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (EPI Yale & Columbia) ฉบับที่เผยแพร่ปี ๒๐๒๐ และ ๒๐๒๒ (๒) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) ตามกรอบการประเมินของ EPI Yale & Columbia ๒๐๒๐ และ ๒๐๒๒ และ (๓) ร่างดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมในบริบทของประเทศไทย (EPI Thailand) ซึ่งมีรูปแบบการคำนวณสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยและเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนของประเทศ รวมถึงสอดคล้องกับบริบทของโลก ซึ่งประกอบด้วย ๓ วัตถุประสงค์เชิงนโยบาย (ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม/ด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ/ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) ๑๑ ดัชนีย่อย และ ๔๐ ตัวชี้วัด และมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ มอบหมายให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำ EPI+ ไปพิจารณาใช้ประกอบการรายงานผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานในแผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยในปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยมีค่าคะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) ตามกรอบการประเมินของมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ฉบับที่เผยแพร่ปี ๒๕๖๕ (EPI Yale & Columbia ๒๐๒๒) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน ๔๙.๖ คะแนน เป็นคะแนนด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ๔๙.๙ คะแนน ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓๒.๙ คะแนน และด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ๖๓.๕ คะแนน (ข้อมูลไม่เกินปี ๒๕๖๕) ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ระดับ ๕๕ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐ ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๖ ได้จัดทำ (ร่าง) แผนการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประเมินดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รายงานสถานการณ์ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะเกี่ยวกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และความก้าวหน้าการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รวมถึงกำกับและติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการฯ

๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแต่ละแผนย่อยภายใต้แผนปฏิบัติการรายปี ต่อเป้าหมายและค่าเป้าหมายของแผนย่อย

๒.๒.๑ แผนปฏิบัติการย่อย (การดำเนินงานเรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ของส่วนราชการ)

(๑) แผนปฏิบัติการ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑.๑ เป้าหมายที่ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง

๑.๒ ค่าเป้าหมาย ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงตามกรณีปกติ ๔๔ (ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
รวมค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น							๑๐๐.๐๐
ค่าเป้าหมายหลัก							
๑. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงตามกรณีปกติ (ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า)	๔๔ <i>(ผล ๔๙.๕๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า)</i>	๔๕ <i>(ปี ๒๕๖๕)</i>	๖๐ <i>(ปี ๒๕๖๖)</i>	๗๕ <i>(ปี ๒๕๖๗)</i>	๙๐ <i>(ปี ๒๕๖๘)</i>	๑๐๐.๐๐
ค่าเป้าหมายรอง							
๒. มีแผนกลไก/มาตรการเพื่อสนับสนุนและขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	จำนวนแผนกลไก/มาตรการ	อย่างน้อย ๑ กลไก/มาตรการ <i>(ผล ๑ กลไก/มาตรการ)</i>	อย่างน้อย ๑ กลไก/มาตรการ	อย่างน้อย ๒ กลไก/มาตรการ	อย่างน้อย ๑ กลไก/มาตรการ	อย่างน้อย ๒ กลไก/มาตรการ	๑๐๐.๐๐
๓. มีการศึกษาเพื่อกำหนดท่าทีด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย	มีการกำหนดหรือสื่อสารท่าทีด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยในเวที	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี <i>(ผล ๑ ครั้ง)</i>	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐๐

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
สำหรับการประชุม เจรจาระดับ นานาชาติ	ระดับนานาชาติ อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี (การสื่อสารและ แสดงจุดยืน เช่น NC BUR Submission ถ้อยแถลงของ หัวหน้าคณะ ผู้แทนไทย ฯลฯ)						

ส่งผลให้การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (แผนย่อย) สัมฤทธิ์ที่ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังนี้

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (แผนย่อย) ต่อค่าเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ(แผนย่อย)ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือข้อเสนอการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (NDC) เป้าหมายร้อยละ ๓๐ - ๔๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) จากกรณีปกติ (Business as usual: BAU) (๕๕๕ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) จะติดตามผลการลดก๊าซเรือนกระจกตามแผน NDC action plan พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ เป็นรายปี โดยการดำเนินงานภายในประเทศ ร้อยละ ๓๐ คาดว่าจะลดได้ ๑๖๗ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ โดยประเมินจาก ๕ สาขาหลัก ได้แก่ สาขาพลังงาน สาขาคมนาคมและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ สาขาเกษตร และสาขาของเสีย โดยการรายงานผลการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกจะรายงานเป็นทางการมี Lag Time ๒ ปี ดังนั้น การรายงานผลในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ผลการลดก๊าซเรือนกระจกตามมาตรการของ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างเป็นทางการ ซึ่งผลการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการสาขาพลังงาน จำนวน ๙ มาตรการ สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๔๙.๕๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๘.๙๓ เทียบกับ BAU อย่างไรก็ตาม ต้องเพิ่มข้อมูลในสาขาคมนาคมและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ เกษตร และของเสีย จะทำให้ผลลดก๊าซเรือนกระจกครบตามแผน

NDC ซึ่งประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก โดยกำหนดจากการเฉลี่ยเป้าหมาย ร้อยละ ๒๐ ในระยะ ๕ ปี จากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เป็นการลดลงร้อยละ ๔ ทุกปี ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งจะต้องลดให้ได้ ๑๑๑ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จึงน้อยกว่าค่าเป้าหมาย ๑๖๗ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า เมื่อเทียบกับเป้าหมาย NDC ที่จะครบในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑.๓ โครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติ ราชการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามโครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนี้

๑) การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๔๙.๕๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า จากการดำเนินงานตามมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกของ สาขาพลังงาน เช่น มาตรการพัฒนาพลังงานทดแทน และการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน

๒) มีแผนกลไก/มาตรการเพื่อสนับสนุนและขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนี้ อยู่ระหว่างปรับปรุงรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของ (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ และกฎหมายลำดับรอง (เฉพาะมาตราเร่งด่วน) ภายใต้ (ร่าง) พระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. การดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ อยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุง (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ และกฎหมายลำดับรอง ให้สอดคล้องกับเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน ค.ศ. ๒๐๕๐ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๖๕ อยู่ระหว่างขั้นตอนการศึกษากลไกและมาตรการที่เหมาะสม เช่น การออกแบบ จัดเก็บ รวบรวมข้อมูล ก๊าซเรือนกระจกของประเทศ การศึกษาการกำหนดราคาคาร์บอนที่มีการซื้อขายภายในและระหว่างประเทศ การศึกษาวิเคราะห์เหตุผลและผลกระทบของกลไกใน (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ รวมถึงระบบคณะกรรมการและอนุญาโตตุลาการวิเคราะห์ มาตรการและกลไกในปัจจุบัน การวิเคราะห์มาตรการทางเลือกที่จะช่วยแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนและนโยบายของประเทศ โดยไม่สร้างภาระในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน และจะมีการปรึกษารัฐบาลกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังอยู่ระหว่างการปรับปรุงกระบวนการของกองทุนสิ่งแวดล้อมให้สามารถรับเงินจากกองทุนระหว่างประเทศเพื่อให้สนับสนุนโครงการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในประเทศ

๓) การสื่อสารทำที่ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเวทีระดับนานาชาติ ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีของกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) มีพันธกรณีในการจัดทำรายงานแห่งชาติ (National Communication: NC) ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงให้ประเทศภาคีต่างๆ ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประเทศไทยในการดำเนินการร่วมกับประชาคมโลกในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดย สผ. ในฐานะหน่วยงานประสานงานกลางของประเทศภายใต้กรอบอนุสัญญาฯ ได้จัดส่งการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๒ (๒nd Updated NDC) และยุทธศาสตร์ระยะยาวฯ (LT-LEDS (Revised Version) ต่อสำนักเลขาธิการกรอบอนุสัญญาฯ แล้ว เมื่อวันที่ ๒ และ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ตามลำดับ รวมถึง จัดส่งเล่มรายงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (Thailand's Fourth National Communication) เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ และ รายงานความก้าวหน้ารายสองปี ฉบับที่ ๔ (Thailand's Fourth Biennial Update Report) เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม

๒๕๖๕ เพื่อสื่อสารสิ่งที่ประเทศไทยได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อประชาคมโลก และเป็นเครื่องมือในการขอรับการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีองค์ความรู้การเสริมสร้างศักยภาพจากแหล่งเงินทุนต่างประเทศ และ

๔) การเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๗ (COP๒๗) ณ เมืองชาร์ม เอล ชีค สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ จัดขึ้นภายใต้หัวข้อ “Together for Implementation” โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนไทยได้ เข้าร่วมการประชุม High-Level Segment เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และร่วมกล่าวถ้อยแถลงแสดงจุดยืนของประเทศในการมีส่วนร่วมกับประชาคมโลกรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการปรับปรุงยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย และการยกระดับเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด ค.ศ. ๒๐๓๐ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ ซึ่งมีประเด็นสำคัญ ดังนี้ (๑) การปรับปรุงยุทธศาสตร์ระยะยาว (๒) ตัวอย่างการขับเคลื่อนมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างเป็นรูปธรรม (๓) การดำเนินการตามแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศ และ (๔) การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางสำคัญ

(๒) แผนปฏิบัติการราชการ ด้านการสร้างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
(ด้านทรัพยากรทางบก/ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ)

๑.๑ เป้าหมาย คลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่แสดงผลระดับพื้นที่

๑.๒ ค่าเป้าหมาย จำนวน ๓ พื้นที่

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
รวมค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น							๑๐๐.๐๐
ค่าเป้าหมายหลัก							
๑. คลังข้อมูลความ หลากหลายทาง ชีวภาพที่แสดงผล ระดับพื้นที่	จำนวนพื้นที่	๓ พื้นที่ (ผล ๕ พื้นที่)	๓ พื้นที่	๓ พื้นที่	๓ พื้นที่	๓ พื้นที่	๑๐๐.๐๐
ค่าเป้าหมายรอง							
๒. ผลการติดตาม แผนปฏิบัติการด้าน ความหลากหลาย ทางชีวภาพของ ประเทศ	จำนวนรายงาน	- (-)	รายงาน ๑ ฉบับ	รายงาน ๑ ฉบับ	รายงาน ๑ ฉบับ	รายงาน ๑ ฉบับ	-
๓. เครือข่ายภาค ประชาชนที่มีความ ตระหนักในด้าน การอนุรักษ์ ทรัพยากรชีวภาพ	จำนวนเครือข่าย	๑ พื้นที่ (ผล ๑ พื้นที่)	-	๑ พื้นที่	-	๑ พื้นที่	๑๐๐.๐๐
๔. ดำรงวิถีชีวิตแนว ใหม่ตามแนวทาง โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Economy)	-	- (-)	-	-	-	-	-
๕. สแกน อนุรักษ์ ฟื้นฟู ให้เกิดความ สมบูรณ์เชิงพื้นที่	อันดับความ หลากหลายพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และถิ่นที่ อยู่ในระดับโลก	อยู่ในอันดับ ต่ำกว่า ๑๑๔ ประเทศแรก ของโลก (ผล อยู่ใน อันดับ ๑๐๗)	-	-	-	อยู่ในอันดับ ต่ำกว่า ๑๑๔ ประเทศ แรกของ โลก	๑๐๐.๐๐

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
		ของโลก ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๕)					

ส่งผลให้การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการสร้างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (ด้านทรัพยากรทางบก/ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ) (แผนย่อย) สัมฤทธิ์ที่ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังนี้

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการสร้างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (ด้านทรัพยากรทางบก/ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ) (แผนย่อย) ต่อค่าเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ(แผนย่อย)ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย โดย สผ. ทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลกลาง ด้านความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สผ. ได้จัดพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) การจัด การจัดทำระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทยเพิ่มเติมอีก ๔ หน่วยงาน จากเดิม ๑๙ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) กรมทรัพยากรน้ำ (๒) บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) (๓) มหาวิทยาลัยบูรพา และ (๔) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย เพื่อให้ TH-BIF มีข้อมูลที่พร้อมใช้ มีความถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สามารถใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการวางแผนและประกอบการตัดสินใจในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ จากความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลการใช้ทรัพยากรชีวภาพในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ และประชาชนร่วมกันต่อไป รวมถึงมุ่งขยายผลการดำเนินงานเชื่อมต่อข้อมูลเชิงพื้นที่สำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และพื้นที่อื่น ๆ ที่มีความพร้อม เพิ่มเติมอีก จำนวน ๑ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง พร้อมทั้งพัฒนา ปรับปรุง และนำเข้าข้อมูลพื้นที่นาร่อง ๔ พื้นที่เดิม โดยการดำเนินงานในการพัฒนาและปรับปรุงระบบต้นแบบการจัดเก็บข้อมูลพื้นที่ ๕ พื้นที่นาร่องนี้ ได้แก่ พื้นที่มรดกโลกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร-ห้วยขาแข้ง พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว พื้นที่ศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก ๗๒ พรรษา มหาราชินี (สถานตากอากาศบางปู) และพื้นที่ สงวนชีวมณฑลระนอง เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์และเพื่อเป็นฐานทรัพยากรในระดับชุมชน และระดับจังหวัด และได้พัฒนาเครื่องมือสำรวจข้อมูลด้านความหลากหลายทางชีวภาพ จาก Line Chat Bot สู่แอปพลิเคชัน (Application) ภายใต้ชื่อ TH-BIF Journey เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำรวจข้อมูลด้านความหลากหลาย ทางชีวภาพที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เพื่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์ต่อยอดจากฐานทรัพยากรชีวภาพของคนในพื้นที่ รวมถึงขับเคลื่อนการพัฒนาระบบการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยผู้เชี่ยวชาญในระบบคลังข้อมูลความหลากหลาย

ทางชีวภาพของประเทศไทย การปรับปรุงการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่น่าเชื่อถือและแสดงผลในระบบคลังข้อมูล ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย ให้มีมาตรฐานและความสมบูรณ์ในการให้บริการข้อมูล และมีการปรับปรุง เพิ่มเติมโครงสร้างการจัดเก็บชุดข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ และปรับความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของชุดข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัน

๑.๓ โครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติ

ราชการด้านการสร้างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (ด้านทรัพยากรทางบก/ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ)

๑. โครงการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ ของประเทศ

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามโครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของ แผนปฏิบัติราชการด้านการสร้างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (ด้านทรัพยากรทางบก/ด้านความ หลากหลายทางชีวภาพ) ดังนี้

๑) คลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สผ. ได้ดำเนินการขยายการเชื่อมต่อข้อมูล ความหลากหลายทางชีวภาพกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้มีการลงนาม MOU การจัดทำระบบคลังข้อมูลฯ กับหน่วยงาน หลักที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพแล้ว ๒๓ หน่วยงาน จากเป้าหมายทั้งหมด ๓๒ หน่วยงาน และตั้งเป้าเพิ่มจำนวนชุดข้อมูล TH-BIF ของชนิดพันธุ์พืช สัตว์ และจุลินทรีย์ให้มากกว่า ๑๕,๐๐๐ ชนิด ๕,๐๐๐ ชนิด และ ๒๐๐,๐๐๐ ชนิด ตามลำดับ ทั้งยังมีพื้นที่นำร่องที่มีความสำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพจำนวน ๕ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่มรดกโลกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร-ห้วยขาแข้ง พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขาเขียว พื้นที่ศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก ๗๒ พรรษา มหาราชินี (สถานตากอากาศบางปู) และพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง

๒) เครือข่ายภาคประชาชนที่มีความตระหนักในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ ช่วงระยะแรกของโครงการ เป็นการพัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์ฯ ในพื้นที่เครือข่ายนกอพยพจังหวัดกระบี่ บริเวณ ปากแม่น้ำกระบี่ พบว่ามีนกชายเลนประมาณ ๒๗ ชนิด โดยมี ๒๕ ชนิดเป็นนกอพยพที่มีความสำคัญระดับโลก เช่น “นกทะเลขาเขียวลายจุด” ซึ่งใกล้จะสูญพันธุ์ สำหรับนกอพยพเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งของจังหวัดกระบี่ว่ามีความสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพ ขณะที่ชาวบ้านในชุมชนยังคงเสน่ห์ของวิถีชีวิตชุมชนที่เรียบง่ายและเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งนำมาสู่ข้อเสนอกลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์นกอพยพและการใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัย ในรูปแบบของนวัตกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่บูรณาการมาตรการบริหารจัดการกลไกการตลาด และการสร้างแรงจูงใจหรือ สนับสนุนเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานความต้องการของชุมชน สำหรับระยะที่ ๒ ของโครงการ จะดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ เป็นการนำผลการศึกษาในระยะแรกมาผลักดันและขับเคลื่อนมาตรการส่งเสริม อนุรักษ์นกอพยพและใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกอพยพอย่างยั่งยืนในพื้นที่เครือข่ายนกอพยพปากแม่น้ำกระบี่ จังหวัดกระบี่ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป

๓) โครงการจัดทำและขับเคลื่อนกลไกการดำเนินงานตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. โดย สผ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมในรายละเอียดหรือขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมายลำดับรอง โดยการประชุมคณะอนุกรรมการกฎหมายความหลากหลายทางชีวภาพ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ในวันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ ประชุมได้พิจารณาให้ความเห็นต่อ (ร่าง) กฎหมายลำดับรองว่าด้วยเรื่องการเข้าถึงเพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและ การแบ่งปันผลประโยชน์ ภายใต้ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. เพื่อให้สามารถใช้กำกับดูแล ในทางปฏิบัติ

๔) การจัดกิจกรรมเนื่องในวันสากลแห่งความหลากหลายทางชีวภาพ ประจำปี ๒๕๖๖ ในหัวข้อ “From Agreement to Action: Build Back Biodiversity” เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการขับเคลื่อนและ สนับสนุนการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม และสอดคล้อง กับการดำเนินงานและพันธกรณีของประชาคมโลก

อีกทั้ง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมการประชุมสมัชชาภาคี อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ ๑๕ (CBD COP๑๕) ในฐานะประเทศภาคีได้ร่วมเจรจากำหนด ทิศทางการดำเนินงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพของโลก และการพิจารณาร่างกรอบงานความหลากหลายทาง ชีวภาพของโลก หลังปี ค.ศ. ๒๐๒๐ (Post-๒๐๒๐ Global Biodiversity Framework: Post-๒๐๒๐ GBF) ซึ่งจะเป็น แผนจัดการความหลากหลายทางชีวภาพระดับโลกในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า โดย Post-๒๐๒๐ GBF กำหนดเป้าหมาย การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพสอดคล้องกับวาระการพัฒนายั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ด้วยมุ่งหวังที่จะเป็นจุดเปลี่ยนของโลกให้คนในสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีควบคู่ไปกับการมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ ตามแนวทาง BCG Model

(๓) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม พื้นที่สีเขียว พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน

๑.๑ เป้าหมาย ความยั่งยืนทางภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม

๑.๒ ค่าเป้าหมาย พื้นที่ที่มีการดำเนินการสงวน รักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่ เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ปี ๒๕๖๕
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
รวมค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น							๑๐๐.๐๐
ค่าเป้าหมายหลัก							
๑. ความยั่งยืนทางภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม	พื้นที่ที่มีการดำเนินการสงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยใน ๓ จังหวัด ของ ๒ ภาค </div> <p>(ผล ผังพื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่าตามภูมินิเวศภาคกลางตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี)</p>					๑๐๐.๐๐
ค่าเป้าหมายรอง							
๒. การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก	เอกสารคู่มือแนวทางการประเมินผลกระทบต่อแหล่ง (Heritage Impact Assessments,	๑ เรื่อง (๑ เรื่อง)	-	-	-	-	๑๐๐.๐๐

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๕
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	HIAs) ของประเทศ ไทย						
๓. พื้นที่ที่ได้รับการ ประกาศเป็นพื้นที่ คุ้มครอง สิ่งแวดล้อมมีการ บริหารจัดการอย่าง ยั่งยืน	- จำนวนพื้นที่ที่ได้ ประกาศเป็นพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการ เชิงพื้นที่ - การพัฒนา เครื่องมือเพื่อการ บริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เชิงพื้นที่	๒ พื้นที่ (ผล ๒ พื้นที่ (๑) ขยาย เวลา จ.พังงา และ (๒) ขยาย เวลา จ.กระบี่)	๒ พื้นที่	๒ พื้นที่	๒ พื้นที่	๒ พื้นที่	๑๐๐.๐๐
๔. นโยบายและ แนวทางปฏิบัติงาน เพื่อขับเคลื่อน พื้นที่สีเขียวในเมือง	สัดส่วนพื้นที่สีเขียว ในเมือง	สนับสนุน ให้เกิด พื้นที่สีเขียวใน เขตเมือง ร้อยละ ๓ (ผล ดำเนินการ ตรวจสอบ และปรับปรุง ข้อมูลพื้นที่สี เขียว (ประเภทและ ขอบเขต) ให้ เป็นปัจจุบัน จำนวน ๒๒๕ เทศบาล)	สนับสนุน ให้เกิด พื้นที่สีเขียว ในเขตเมือง ร้อยละ ๓	สนับสนุน ให้เกิด พื้นที่สีเขียว ในเขตเมือง ร้อยละ ๓	สนับสนุน ให้เกิด พื้นที่สีเขียว ในเขตเมือง ร้อยละ ๓	สนับสนุน ให้เกิด พื้นที่สีเขียว ในเขตเมือง ร้อยละ ๓	๑๐๐.๐๐
๕. เมืองในพื้นที่เขต พัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษได้รับการ	จำนวนเมืองในพื้นที่ เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษที่ได้รับการ	๑ เมือง (-)	๑ เมือง	๑ เมือง	๑ เมือง	๑ เมือง	-

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๕
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น	พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น	ไม่ได้ ดำเนินการ เนื่องจากไม่ได้ รับจัดสรร งบประมาณ					

ส่งผลให้การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม พื้นที่สีเขียว พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน (แผนย่อย) สัมฤทธิ์ที่ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังนี้

<i>การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมินิเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม พื้นที่สีเขียว พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน (แผนย่อย) ต่อค่าเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ (แผนย่อย) ตามที่กำหนดไว้</i>	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีการดำเนินการ ดังนี้

๑) การจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ดำเนินการรวบรวมและทบทวนข้อมูลเชิงพื้นที่ และฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multi-Criteria Analysis: MCA) และการซ้อนทับ (Overlay) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ในแต่ละภูมินิเวศ ได้แก่ พื้นที่เมือง พื้นที่ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพื้นที่แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศในแต่ละประเภท โดยคณะอนุกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศในแต่ละประเภท ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินการนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

๒) ดำเนินการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ตามภูมินิเวศ ภาคกลางตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี แล้วเสร็จ (แบ่งออกเป็นผัง ๔ ระดับ ได้แก่

(๑) ผังระดับภาค ๑ ผัง ประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งชุมชน ลักษณะทางภูมิณีเวศ, (๒) ผังระดับจังหวัด ๔ ผัง ประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งย่านชุมชนเก่า รายชื่อย่านชุมชนเก่า ลักษณะทางภูมิณีเวศ, (๓) ผังระดับอำเภอ ๑๑ ผัง และ (๔) ผังระดับย่าน ๑๕ ผัง)

**๑.๓ โครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติ
ราชการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิณีเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม
พื้นที่สีเขียว พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษเพื่อ
การเติบโตอย่างยั่งยืน**

๑. โครงการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิณีเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม พื้นที่สีเขียว
พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษอย่างยั่งยืน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามโครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิณีเวศ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม พื้นที่สีเขียว พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนี้

๑) การจัดทำแผนผังภูมิณีเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ได้ (๑) ข้อเสนอแนะการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ภูมิณีเวศ (๒) เกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมบนพื้นฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิณีเวศแต่ละประเภท เพื่อดำเนินการนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนผังภูมิณีเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

๒) การจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ตามภูมิณีเวศภาคกลาง ตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี ผลผลิตประกอบด้วย ผังระดับจังหวัด ๔ ผัง ผังระดับอำเภอ ๑๑ ผัง และผังระดับย่าน ๑๕ ผัง สำหรับการสงวนรักษา อนุรักษ์ คุ้มครองพื้นที่ย่านชุมชนเก่า ให้เป็นไปตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิณีเวศและภูมิวัฒนธรรม สามารถบูรณาการผังร่วมกับการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสม

๓) การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก โดยดำเนินการแปลเอกสารการประเมินผลกระทบต่อแหล่งมรดก (Heritage Impact Assessments, HIAs) ตามเอกสาร “Guidance and Toolkit for Impact Assessments in a World Heritage Context” ของศูนย์มรดกโลก พร้อมทั้ง ถอดบทเรียนการจัดทำรายการ การประเมินผลกระทบต่อแหล่งมรดก และจัดทำเอกสารแนวทางการประเมินผลกระทบต่อแหล่งมรดก (Heritage Impact Assessments, HIAs) สำหรับใช้เป็นคู่มือในการจัดทำรายการ HIAs ของประเทศไทย

๔) พื้นที่ที่ได้รับการประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ลงในราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๒ พื้นที่ ได้แก่ (๑) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศลงใน

ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ และ (๒) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖

๕) การสนับสนุนให้เกิดพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง ร้อยละ ๓ ผ่านโครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียว (Thai Green Urban: TGU) โดยตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลพื้นที่สีเขียว (ประเภทและขอบเขต) ให้เป็นปัจจุบัน จำนวน ๒๒๕ เทศบาล ได้แก่ เทศบาลตำบล ๓๐ แห่ง และเทศบาลเมือง ๑๙๕ แห่ง และ

๖) ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญ ครั้งที่ ๔๕ ที่ขยายออกมาระหว่างวันที่ ๑๐ - ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ณ กรุงริยาด ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย คณะกรรมการมรดกโลกมีมติให้ “เมืองโบราณศรีเทพ” ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกภายใต้ชื่อ “เมืองโบราณศรีเทพและโบราณสถานสมัยทวารวดีที่เกี่ยวข้อง” ทั้งนี้ เมืองโบราณศรีเทพฯ ถือเป็นแหล่งมรดกโลก แหล่งที่ ๗ ของไทย และเป็นแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมของไทยแหล่งที่ ๔ ต่อจาก (๑)เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร (๒) นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และ (๓) แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง

(๔) แผนปฏิบัติการ ด้านการยกระดับกระบวนการทัศนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ (ด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๑.๑ เป้าหมาย

(๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยประชาชนมีการยอมรับและเชื่อมั่นต่อระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๒) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๑.๒ ค่าเป้าหมาย ประชาชนมีการยอมรับและเชื่อมั่นต่อระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๖

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
รวมค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น							๑๐๐.๐๐
ค่าเป้าหมายหลัก							
๑. ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยประชาชนมีการยอมรับและเชื่อมั่นต่อระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ประชาชนมีการยอมรับและเชื่อมั่นต่อระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๖ (ผลประชาชนมีการยอมรับและเชื่อมั่นร้อยละ ๘๗.๐๘)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๗	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๘	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๙	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	๑๐๐.๐๐
๒. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล							

ส่งผลให้การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการยกระดับกระบวนการบริหารงานบุคคลด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ (ด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม) (แผนย่อย) สัมฤทธิ์ที่ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังนี้

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการยกระดับกระบวนการบริหารงานบุคคลด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ (ด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม) (แผนย่อย) ต่อค่าเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการ(แผนย่อย)ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐.	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

๑) การจัดทำแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ จัดทำแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่
(๑) แนวทางการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ (๒) แนวทางการพิจารณา
รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจและสังคม โดย สผ. ดำเนินการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแนวทางฯ
จากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ ให้ความเห็นชอบต่อแนวทางฯ ในการประชุม และ
จัดพิมพ์แนวทางฯ แล้วเสร็จ พร้อมเผยแพร่การนำแนวทางไปใช้ประโยชน์อย่างน้อย ๒ ช่องทาง ผ่านการจัดประชุม
“เผยแพร่แนวทางการจัดทำและพิจารณารายงาน EIA ประจำปี ๒๕๖๖ และเสวนาวิชาการ เพื่อการพัฒนา EIA” เมื่อ
วันที่ ๒๘ - ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ
และเป็นมาตรฐานเดียวกันซึ่งส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นกับประชาชน

๒) การสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดย สผ. มีเป้าหมายในการ
ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อ
ระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประชาชน อาศัยหลักการมีส่วนร่วมและหลักธรรมาภิบาล
โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีการสำรวจการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทย จากผู้ตอบแบบ
สำรวจ รวม ๘๐๘ คน ให้การยอมรับและความเชื่อมั่นทุกประเด็นต่อระบบ EIA อยู่ในระดับมาก โดยคิดเป็นร้อยละ
๘๗.๐๘ รายละเอียด ดังนี้ (๑) สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๕๐ (๒) กระบวนการ EIA
คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓๗ (๓) การบังคับใช้กฎหมาย/มาตรการที่เกี่ยวข้องกับ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๓ และภาพรวม
ระดับการยอมรับความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทย ในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๘ เมื่อเปรียบเทียบผล
การสำรวจการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ กับผลการสำรวจประจำปีงบประมาณ
๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ พบว่า ระดับการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA มีค่าเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ใน

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดจากการพัฒนาโครงการได้ ทั้งยังสามารถนำข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้ไปดำเนินการเพื่อยกระดับการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทยต่อไป

๑.๓ โครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการยกระดับกระบวนการทัศน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ (ด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
๑. โครงการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามโครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการยกระดับกระบวนการทัศน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ (ด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ดังนี้

๑) จัดทำแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ (๑) แนวทางการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ (๒) แนวทางการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจและสังคม โดย สผ. ดำเนินการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแนวทางฯ จากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ ให้เห็นชอบต่อแนวทางฯ ในการประชุม และจัดพิมพ์แนวทางฯ แล้วเสร็จพร้อมเผยแพร่การนำแนวทางไปใช้ประโยชน์อย่างน้อย ๒ ช่องทาง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖

๒) การสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ผลการสำรวจระดับการยอมรับและความเชื่อมั่นทุกประเด็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๘

๓) ผลสำเร็จการดำเนินงานด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย สผ. จัดงาน EIA Symposium and Monitoring Awards ๒๐๒๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ภายใต้แนวคิด “๔๒ YEARS EIA FOR ALL” เพื่อสะท้อนถึงการดำเนินงานด้าน EIA ในประเทศไทย โดยเน้นความถูกต้อง รวดเร็ว และมุ่งผลประโยชน์ชาติเป็นสำคัญในทุกกระบวนการ และด้วยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ทำให้ระบบ EIA เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมให้โครงการพัฒนาต่าง ๆ ดำเนินไปควบคู่กับการดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งเพื่อแสดงถึงเจตนารมณ์ของ สผ. ที่จะมุ่งยกระดับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อมั่นจากทุกภาคส่วนให้มากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย ๒ กิจกรรมหลัก ได้แก่ (๑) การเสวนา เรื่อง “๕ ปี กับ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑” และ (๒) มอบรางวัลแก่โครงการที่ปฏิบัติตามมาตรฐานในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประจำปี ๒๕๖๖ (EIA Monitoring Awards ๒๐๒๓) ให้กับสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลจาก ประเภทคมนาคม ประเภทอาคาร ประเภทอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และประเภทอุตสาหกรรม จำนวน ๔๓ โครงการ ประกอบด้วย รางวัลยอดเยี่ยม ๙ โครงการ รางวัลดีเด่น ๒๔ โครงการ และรางวัลชมเชย ๑๐ โครงการ

๔) การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณารายงาน EIA ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้จัดกิจกรรมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน ๔ ครั้ง ได้แก่ (๑) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านคุณภาพน้ำใต้ดินและการจำลองทิศทางการไหลของน้ำใต้ดินในรายงาน EIA เมื่อวันที่ ๓๐ พ.ย. ๒๕๖๕ (๒) แผนการปิดเหมืองและการฟื้นฟูพื้นที่จากการทำเหมืองแร่ กรณีศึกษาโครงการเหมือง

แร่ถ่านหินแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ (๓) เทคนิคการตรวจสอบข้อมูล การประเมินผลกระทบด้านคุณภาพอากาศด้วยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ และ(๔) การประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย สำหรับ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ พบว่า ผลจากการประเมิน มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้รับคะแนน และมีความรู้เพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด ในทุกครั้ง และ

๕) การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงาน EIA โดย การจัดอบรมให้กับผู้จัดทำ รายงาน EIA และเจ้าหน้าที่ สผ. เรื่อง แนวทางการยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาการอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรม มีความเข้าใจ สามารถยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาการอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงาน EIA โดยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

(๕) แผนปฏิบัติการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

๑.๑ เป้าหมาย เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๒ ค่าเป้าหมาย ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม Environmental Performance Index (EPI) (๕๕ คะแนน)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
รวมค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น							๙๔.๗๓
ค่าเป้าหมายหลัก							
๑. สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน	อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก	อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก (-) เนื่องจากตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์สำคัญ (Strategic KPIs) ของ ทส. โดยมี สป.ทส. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก	อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก	อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก	อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก	อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก	-
	ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม Environmental Performance Index (EPI)	๕๕ (ผล ๔๙.๖ คะแนน) (เป็นค่าคะแนนของดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย EPI+)	๕๕	๕๕	๕๕	๕๕	๕๕

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
ค่าเป้าหมายรอง							
๒. ปรับปรุงและ พัฒนากฎหมายด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ ทันสมัย	กฎหมายที่ได้รับ การทบทวนแก้ไข ปรับปรุงและ/หรือ ยกเลิก กฎหมายที่ หมดความจำเป็น หรือไม่สอดคล้อง กับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรค ต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบ อาชีพ	ร้อยละ ๕๐ (ผล ร้อยละ ๑๐๐ มีการ ดำเนินการ ๒ ฉบับ)	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐	๑๐๐
๓. ประชาชนมี คุณภาพชีวิตที่ดี ภายใต้ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ สมดุลตามแนวทาง โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Economy)	ร้อยละความสำเร็จ ภายใต้แผน ขับเคลื่อน การผลิตและการ บริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐ (SCP Roadmap - ๒๐๑๗ - ๒๐๓๗)	ร้อยละ ๖๐ (-) <i>คณะทำงาน ขับเคลื่อน การดำเนินงาน เป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑๒ สร้าง หลักประกันให้มี รูปแบบ การบริโภคและ ผลิตที่ยั่งยืน ใน การประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ มีมติให้ทบทวน และปรับปรุง แผนขับเคลื่อนฯ เพื่อกำหนดทิศ ทางการผลิต และการบริโภค ที่ยั่งยืนของ ประเทศไทยให้</i>	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๐	-

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
		สามารถนำไปสู่ การปฏิบัติได้ ชัดเจนมากขึ้น					
	ร้อยละชุมชนที่ ได้รับการ สนับสนุน เงินกองทุน ด้านทรัพยากร ธรรมชาติเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๑ (ผล ร้อยละ ๑)	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๕	๑๐๐
๔. มีการบริหาร จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีประสิทธิภาพ และคุ้มค่าในเชิง เศรษฐกิจ	ร้อยละการเพิ่มขึ้น ของมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวล รวมประชาชาติที่ เกิดจากทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (GDP Impact)	ปีฐาน (-) ไม่ได้ ดำเนินการ เนื่องจากไม่ได้ รับจัดสรร งบประมาณ	ปีฐาน	ปีฐาน	ปีฐาน	ปีฐาน	-
๕. จัดการมลพิษที่มี ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมให้ เป็นไปตาม มาตรฐานสากล	ปริมาณขยะหรือน้ำ เสียที่ได้รับการ จัดการ โดยระบบ กำจัดของเสียรวม หรือระบบบำบัดน้ำ เสียรวม ภายใต แผนปฏิบัติการฯ ใน ระดับจังหวัด ที่มี แผนจะดำเนินการ ก่อสร้างแล้วเสร็จ และเปิดเดินระบบ ภายในปีงบประมาณ	ร้อยละ ๘๐ (ผล ร้อยละ ๗๑ ดำเนินการ แล้วเสร็จ ๕ แห่ง จาก ๗ แห่ง)	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	๘๘.๗๕

ส่งผลให้การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (แผนย่อย) สัมฤทธิ์ที่ ร้อยละ ๙๐.๑๘ ดังนี้

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(แผนย่อย) ต่อค่าเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ(แผนย่อย)ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ รั้อยละ ๙๐.๑๔	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

มีการดำเนินการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ โดยพัฒนาและจัดทำดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย เพื่อเป็นเครื่องมือประเมินผลลัพธ์ของการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และใช้ในการกำหนดนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยมีกรอบการประเมิน ๓ แนวทาง ได้แก่ (๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่พัฒนาโดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยเยล และมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (EPI Yale & Columbia) ฉบับที่เผยแพร่ปี ๒๐๒๐ และ ๒๐๒๒ (๒) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) ตามกรอบการประเมินของ EPI Yale & Columbia ๒๐๒๐ และ ๒๐๒๒ และ (๓) ร่างดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมในบริบทของประเทศไทย (EPI Thailand) ซึ่งมีรูปแบบการคำนวณสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยและเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนของประเทศ รวมถึงสอดคล้องกับบริบทของโลก ซึ่งประกอบด้วย ๓ วัตถุประสงค์เชิงนโยบาย (ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม/ด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ/ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) ๑๑ ดัชนีย่อย และ ๔๐ ตัวชี้วัด และมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ มอบหมายให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำ EPI+ ไปพิจารณาใช้ประกอบการรายงานผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานในแผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยในปี ๒๕๖๕ EPI+ ตามกรอบการประเมินของมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ฉบับที่เผยแพร่ปี ๒๕๖๕ (EPI Yale & Columbia ๒๐๒๒) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน ๔๙.๖ คะแนน เป็นคะแนนด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ๔๙.๙ คะแนน ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓๒.๙ คะแนน และด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ๖๓.๕ คะแนน (ข้อมูลไม่เกินปี ๒๕๖๕) ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๖ ได้จัดทำ (ร่าง) แผนการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประเมินดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รายงานสถานการณ์ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะเกี่ยวกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และความก้าวหน้าการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รวมถึงกำกับและติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการฯ

๑.๓ โครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ

ราชการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๒. โครงการส่งเสริมการดำรงวิถีชีวิตแนวใหม่ที่ยั่งยืนแก่ประชาชนตามแนวทางขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
๓. โครงการอุดหนุนงบประมาณในการจัดการมลพิษ

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามโครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม Environmental Performance Index (EPI) ประเทศไทยมีค่าคะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) โดยในปี ๒๕๖๕ EPI+ ตามกรอบการประเมินของมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ฉบับที่เผยแพร่ปี ๒๕๖๕ (EPI Yale & Columbia ๒๐๒๒) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน ๔๙.๖ คะแนน เป็นคะแนนด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ๔๙.๙ คะแนน ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓๒.๙ คะแนน และด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ๖๓.๕ คะแนน (ข้อมูลไม่เกินปี ๒๕๖๕)

๒) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยจากฐานข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ สผ. และมีผลบังคับใช้เป็นปัจจุบัน จำนวน ๗๒ ฉบับ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ได้ดำเนินการทบทวนปรับปรุงกฎหมาย จำนวน ๒ ฉบับ คือ (๑) ปรับปรุงแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกระบวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ (มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๖) และ (๒) จัดทำร่างประกาศ สผ. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาการอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ (มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๖) รวมถึง การดำเนินการทบทวนประเภทและขนาดของโครงการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๔๙ ประเภท จัดทำประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่าด้วยการกำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศกระทรวงฯ EIA และ ประกาศกระทรวงฯ (EHIA) ปัจจุบัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๗ (มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖) จัดทำ (ร่าง) แนวทางการจัดระเบียบป้ายเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์เมือง โดยดำเนินการตามแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๘๐ และ (ร่าง) ประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ดำเนินการติดตามสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการประกาศฯ รวมทั้งปรับปรุงและจัดทำ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ จ.เพชรบุรีและจ.ประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. และ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ จ.ภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการของร่างประกาศกระทรวงฯ ทั้ง ๒ พื้นที่แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ปัจจุบันอยู่ระหว่างขั้นตอนการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามขั้นตอนการนำเสนอกฎหมายเพื่อให้มีผลใช้บังคับในอนาคตต่อไป

๓) ร้อยละชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนเงินกองทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นจากปีฐานเดิม ร้อยละ ๑ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาอนุมัติจัดสรรเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ อนุมัติจัดสรรเงินกองทุน จำนวน ๑ โครงการ (๑) โครงการเกษตรปลอดภัยใส่ใจชีวิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แก่เทศบาลตำบลวัดประดู่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ อนุมัติจัดสรรเงินกองทุน จำนวน ๑ โครงการ (๑) อบจ.แม่ฮ่องสอน โครงการต้นแบบหมู่บ้านรักษป่า ตัวอย่างการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ อนุมัติจัดสรรเงินกองทุน จำนวน ๓ โครงการ (๑) อบต.ศรีสุขโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมภูมิปัญญาของชุมชนตำบลศรีสุขอย่างยั่งยืน (๒) สมาคมรักษป่าต้นน้ำโครงการส่งเสริมการทำเกษตรเชิงอนุรักษ์เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ ป่าครอบครัว ต.นาดินดำ อ.เมืองเลย จ.เลย (๓) โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า ๑๒ โครงการ ๑๒ จังหวัด (กำแพงเพชร พังงา ร้อยเอ็ด กาญจนบุรี แม่ฮ่องสอน เพชรบุรี ยะลา นราธิวาส พิษณุโลก อุทัยธานี ตรัง ฉะเชิงเทรา) และ

๔) ปริมาณขยะหรือน้ำเสียที่ได้รับการจัดการ โดยระบบกำจัดของเสียรวมหรือระบบบำบัดน้ำเสียรวม ภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด ที่มีแผนจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดเดินระบบ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๕ แห่ง จาก ๗ แห่ง สามารถรองรับปริมาณขยะที่ได้รับการจัดการ ๑๗๐ ตัน/วัน และปริมาณน้ำเสียที่ได้รับการจัดการ ๖,๕๐๐ ลบ.ม./วัน

(๖) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ และการขับเคลื่อนสู่องค์กรดิจิทัล

๑.๑ เป้าหมาย บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

๑.๒ ค่าเป้าหมาย ร้อยละความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ สผ. (ร้อยละ ๘๐)

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมาย ที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๕
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
รวมค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ปี ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น							๙๑.๓๘
ค่าเป้าหมายหลัก							
๑. บริการของรัฐมี ประสิทธิภาพและมี คุณภาพเป็นที่ ยอมรับของ ผู้ใช้บริการ	ร้อยละความพึง พอใจต่อการ ดำเนินงานของ สผ.	ร้อยละ ๘๐ (ผล ร้อยละ ๘๙.๘๖)	ร้อยละ ๘๒	ร้อยละ ๘๔	ร้อยละ ๘๖	ร้อยละ ๘๘	๑๐๐
ค่าเป้าหมายรอง							
๒. บุคลากร สผ. มี วัฒนธรรมและ พฤติกรรมซื่อสัตย์ สุจริต	ค่าคะแนนตาม เกณฑ์การประเมิน ITA (ร้อยละของ หน่วยงานที่ผ่าน เกณฑ์การประเมิน ITA)	๘๕ คะแนน (ผล ๙๔.๑๙ คะแนน)	๘๖ คะแนน	๘๗ คะแนน	๘๘ คะแนน	๘๙ คะแนน	๑๐๐
๓. การ ประชาสัมพันธ์ สามารถเข้าถึงและ แพร่หลายมากขึ้น	ระดับความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงาน ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๔ (ผล ร้อยละ ๘๘)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๖	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๗	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๘	๑๐๐
๔. นำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ สนับสนุนการ ปฏิบัติงานของ สผ. อย่างมี ประสิทธิภาพ	จำนวนข้อมูลใน ระบบสารสนเทศ ของ สผ. ที่มีการบูร ณาการ แลกเปลี่ยน หรือเชื่อมโยง ระหว่างภายใน หน่วยงานหรือ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	๑ ข้อมูล (ผล ๑ ข้อมูล)	๑ ข้อมูล	๑ ข้อมูล	๑ ข้อมูล	๑ ข้อมูล	๑๐๐

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐					ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ปี ๒๕๖๕
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ร้อยละของจำนวนข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อมและลูกจ้างประจำของ สผ. ที่ได้รับการอบรมทักษะด้านดิจิทัล ตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด	ร้อยละ ๖๐ (ผล ร้อยละ ๒๘.๙๗)	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	๔๘.๒๘
๕. บุคลากรภาครัฐ ยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ	ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๑ (ผล ร้อยละ ๘๕.๘๙)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๓	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๔	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	๑๐๐

ส่งผลให้การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (แผนย่อย) สัมฤทธิ์ที่ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังนี้

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(แผนย่อย) ต่อค่าเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการ(แผนย่อย)ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

มีการดำเนินการจัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งผลร้อยละ

ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ สผ. ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๘๖ มากกว่าค่าเป้าหมายที่ ร้อยละ ๘๐ โดยมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ สผ. ด้านบุคลากรที่ให้บริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๓๖ รองลงมาคือ ด้านคุณภาพการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๔๓ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ส่วนประเด็นที่มีความพึงพอใจน้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ คือ ด้านช่องทางการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕๔

๑.๓ โครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนในการส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการด้านการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ และการขับเคลื่อนสู่องค์กรดิจิทัล และสิ่งแวดล้อม

๑. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ สผ.
๒. โครงการขับเคลื่อน สผ. สู่องค์กรดิจิทัล

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามโครงการ/การดำเนินงาน ที่มีส่วนต่อการส่งผลบรรลุค่าเป้าหมาย แผนปฏิบัติราชการด้านการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ และการขับเคลื่อนสู่องค์กรดิจิทัล ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ทั้ง ๒ โครงการ ดังนี้

๑) ดำเนินการจัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งผลร้อยละความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ สผ. ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๘๖ มากกว่าค่าเป้าหมายที่ ร้อยละ ๘๐

๒) บุคลากร สผ. มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต จากค่าคะแนนตามเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) อยู่ที่ ๙๔.๑๔ คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับผ่าน

๓) ในด้านการประชาสัมพันธ์สามารถเข้าถึงและแพร่หลายมากขึ้น และมีระดับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ของผู้รับบริการ ในด้านช่องทางการให้บริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกในการมีสื่อประชาสัมพันธ์/คู่มือและเอกสารให้ความรู้ และการมีช่องทางการให้บริการที่หลากหลายและง่ายต่อการเข้าถึง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ ๘๘

๔) มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานของ สผ. อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ดำเนินการ ๒ แผนงาน ดังนี้ (๑) ดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลในระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลชนิดพันธุ์พืชที่ถูกคุกคามของประเทศไทย ข้อมูลชนิดพันธุ์สัตว์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย และข้อมูลชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่ควรป้องกัน ควบคุม และกำจัดของประเทศไทยกับ ๒ หน่วยงาน คือ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และสถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (๒) อบรมทักษะด้านดิจิทัลให้แก่เจ้าหน้าที่ สผ. ตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด จำนวน ๙ หลักสูตร และ

๕) ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรม ที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ พัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากร จำนวน ๘ โครงการ/กิจกรรม ซึ่งส่งผลต่อค่าดัชนีความผูกพันของบุคลากร สผ. ซึ่งส่งผลให้ผลสำรวจความผูกพันของบุคลากรที่มีต่อส่วนราชการและระบบราชการ อยู่ที่ร้อยละ ๘๕.๘๙

ส่วนที่ ๓

ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงาน
ของแผนปฏิบัติการราชการรายปี
ต่อแผนระดับที่ ๑ และแผนระดับที่ ๒
ตามนโยบายของคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๓. ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงานของแผนปฏิบัติราชการรายปี ต่อแผนระดับที่ ๑ และระดับที่ ๒ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๓.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (หลัก) ด้านที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒.๖ ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ (หลัก) ด้านที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสามารถบรรลุประเด็นยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ด้าน ดังนี้

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เข้าร่วมการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ ๑๕ (CBD COP๑๕) ในฐานประเทศภาคีได้ร่วมเจรจา กำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพของโลก และการพิจารณากรอบงาน ความหลากหลายทางชีวภาพของโลก หลังปี ค.ศ. ๒๐๒๐ (Post-๒๐๒๐ Global Biodiversity Framework: Post-๒๐๒๐ GBF) ซึ่งจะเป็นแผนจัดการความหลากหลายทางชีวภาพระดับโลกในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า โดย Post-๒๐๒๐ GBF กำหนดเป้าหมายการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพสอดคล้องกับวาระการพัฒนาอย่างยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ด้วยมุ่งหวังที่จะเป็นจุดเปลี่ยนของโลกให้คนในสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีควบคู่ไปกับการมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ ตามแนวทาง BCG Model โดยในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ดำเนินการขยายการเชื่อมต่อข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้มีการลงนาม MOU การจัดทำระบบคลังข้อมูลฯ กับหน่วยงานหลักที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพแล้ว ๒๓ หน่วยงาน จากเป้าหมายทั้งหมด ๓๒ หน่วยงาน และตั้งเป้าเพิ่มจำนวนชุดข้อมูล TH-BIF ของชนิดพันธุ์พืช

สัตว์ และจุลินทรีย์ให้มากกว่า ๑๕,๐๐๐ ชนิด ๕,๐๐๐ ชนิด และ ๒๐๐,๐๐๐ ชนิด ตามลำดับ ทั้งยังมีพื้นที่น้ำร่องที่มีความสำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพจำนวน ๕ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่มรดกโลกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นายาแซง พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขาเขี้ยว พื้นที่ศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก ๗๒ พรรษา มหาราชินี (สถานตากอากาศบางปู) และพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง อีกทั้ง การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความตระหนักในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ ช่วงระยะแรกของโครงการเป็นการพัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์ฯ ในพื้นที่เครือข่ายนกน้ำอพยพจังหวัดกระบี่ บริเวณปากแม่น้ำกระบี่ พบว่ามีนกชายเลนประมาณ ๒๗ ชนิด โดยมี ๒๕ ชนิดเป็นนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับโลก เช่น “นกทะเลเขาเขี้ยวลายจุด” ซึ่งใกล้จะสูญพันธุ์ สำหรับนกน้ำอพยพเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งของจังหวัดกระบี่ว่ามีความสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ ขณะที่ชาวบ้านในชุมชนยังคงเสน่ห์ของวิถีชีวิตชุมชนที่เรียบง่ายและเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งนำมาสู่ข้อเสนอกลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์นกน้ำอพยพและการใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยในรูปแบบของนวัตกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่บูรณาการมาตรการบริหารจัดการกลไกการตลาด และการสร้างแรงจูงใจหรือสนับสนุนเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานความต้องการของชุมชน สำหรับระยะที่ ๒ ของโครงการจะดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ เป็นการนำผลการศึกษาในระยะแรกมาผลักดันและขับเคลื่อนมาตรการส่งเสริมอนุรักษ์นกน้ำอพยพและใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพอย่างยั่งยืนในพื้นที่เครือข่ายนกน้ำอพยพปากแม่น้ำกระบี่ จังหวัดกระบี่ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ผลการลดก๊าซเรือนกระจกตามมาตรการของ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างเป็นทางการ ซึ่งผลการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการสาขาพลังงาน จำนวน ๙ มาตรการ สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๔๙.๕๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๘.๙๓ เทียบกับ BAU โดยแยกเป็นลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการพัฒนาพลังงานทดแทน ๔๓.๙๐ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน ๕.๖๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ต้องเพิ่มข้อมูลในสาขาคมนาคมและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ เกษตร และของเสีย จะทำให้ผลลดก๊าซเรือนกระจกครบตามแผน NDC ซึ่งประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่ร้อยละ ๓๐ - ๔๐ จากกรณีปกติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) ซึ่งได้จัดทำกรมีส่วนร่วมกับประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution : NDC) ตามข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่ไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคี เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย Net Zero ภายในปี พ.ศ. ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕)

๓. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

มีการดำเนินการจัดทำแผนผังภูมิวิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ดังนี้

๑) การจัดทำแผนผังภูมิวิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ดำเนินการรวบรวมและทบทวนข้อมูลเชิงพื้นที่และฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multi-Criteria Analysis: MCA) และการซ้อนทับ (Overlay) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ในแต่ละ

ภูมิเนเวศ ได้แก่ พื้นที่เมือง พื้นที่ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และพื้นที่แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมิเนเวศในแต่ละประเภท โดยคณะอนุกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมิเนเวศในแต่ละประเภท ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินการนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนผังภูมิเนเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗

๒) ดำเนินการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ตามภูมิเนเวศ ภาคกลางตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี แล้วเสร็จ (แบ่งออกเป็นผัง ๔ ระดับ ได้แก่ (๑) ผังระดับภาค ๑ ผัง ประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งชุมชน ลักษณะทางภูมิเนเวศ, (๒) ผังระดับจังหวัด ๔ ผังประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งย่านชุมชนเก่า รายชื่อย่านชุมชนเก่า ลักษณะทางภูมิเนเวศ, (๓) ผังระดับอำเภอ ๑๑ ผัง และ (๔) ผังระดับย่าน ๑๕ ผัง)

๔. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ ด้านการยกระดับกระบวนการทัศน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ (ด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประชาชน อาศัยหลักการมีส่วนร่วมและหลักธรรมาภิบาล โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีการสำรวจการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทย จากผู้ตอบแบบสำรวจ รวม ๘๐๘ คน ให้การยอมรับและความเชื่อมั่นทุกประเด็นต่อระบบ EIA อยู่ในระดับมาก โดยคิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๘ รายละเอียด ดังนี้ (๑) สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๕๐ (๒) กระบวนการ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓๗ (๓) การบังคับใช้กฎหมาย/มาตรการที่เกี่ยวข้องกับ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๓ และภาพรวมระดับการยอมรับความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทย ในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๘

๓.๒ แผนระดับที่ ๒

๓.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๒.๑.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (หลัก) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ เป้าหมายที่ ๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทย มีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- เป้าหมาย สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- ค่าเป้าหมาย ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก (อันดับภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐) ค่าเป้าหมายภายในปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ น้อยกว่า ๔๐

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๙๒.๕	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานอันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก ปัจจุบัน จากรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Report) และ SDG Index ประจำปี ๒๕๖๖ ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับอยู่ที่อันดับ ๔๓ ของโลก ขยับดีขึ้น ๑ อันดับจากปี ๒๕๖๕ ซึ่งอยู่ที่ ๔๔ สำหรับคะแนนรวมได้ ๗๔.๗ คะแนน ซึ่งในส่วนของสำนักงานฯ เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย SDG ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน SDG ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน SDG ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ SDG ๑๕ ระบบนิเวศบนบก ผ่านการดำเนินงานในแผนปฏิบัติการสำนักงานฯ ทั้ง ๖ ด้าน ทั้งนี้ ตัวชี้วัดดังกล่าว เป็นตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์สำคัญ (Strategic KPIs) ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(๑.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

● แนวทางการพัฒนา

- ๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง
- ๒) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- ๒) พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ตัวชี้วัด

ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (คะแนนภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๙๐.๑๔๘	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☒ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

มีการดำเนินการจัดทำดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) ซึ่งมีรูปแบบการคำนวณและค่าถ่วงน้ำหนักสอดคล้องกับการประเมินดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย แต่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทยที่เป็นปัจจุบันในการคำนวณ โดยในปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยมีค่าคะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานในประเทศไทย (EPI+) ตามกรอบการประเมินของมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ฉบับที่เผยแพร่ปี ๒๕๖๕ (EPI Yale & Columbia ๒๐๒๒) พบว่า ประเทศไทยมีคะแนน ๔๙.๖ คะแนน เป็นคะแนนด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ๔๙.๙ คะแนน ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓๒.๙ คะแนน และด้านความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ๖๓.๕ คะแนน (ข้อมูลไม่เกินปี ๒๕๖๕) ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ระดับ ๕๕ คะแนน

๒) ตัวชี้วัด

สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภท ได้แก่

- (๑) พื้นที่สีเขียว พื้นที่เป็นป่าธรรมชาติ (๒) พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ (๓) พื้นที่สีเขียวในเมืองและชนบท รวมทั้งป่าในเมืองและชุมชน เพื่อการเรียนรู้พักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

- ร้อยละ ๓๓
- เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๒
- เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๐๐	☒ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน สผ. สนับสนุนการเกิดพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชนบทที่กำหนดให้สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภท ในส่วนของพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชนบท ร้อยละ ๓ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สผ. ได้จัดทำแนวทางปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) พร้อมทั้งตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลพื้นที่สีเขียว (ประเภทและขอบเขต) ในระบบฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียว (Thai Green Urban: TGU) ให้เป็นปัจจุบัน จำนวน ๒๒๕ เทศบาล ได้แก่ เทศบาลตำบล ๓๐ แห่ง และเทศบาลเมือง ๑๙๕ แห่ง

(๑.๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพ

ภูมิอากาศ

● แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๒) ปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๔) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

● เป้าหมายของแผนย่อย

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัด

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ (ร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ไม่น้อยกว่า ๒๐

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๔๔.๖๕	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ผลการลดก๊าซเรือนกระจกตามมาตรการของ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างเป็นทางการ ซึ่งผลการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการสาขาพลังงาน จำนวน ๙ มาตรการ สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๔๙.๕๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๘.๙๓ เทียบกับ BAU โดยแยกเป็นลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการพัฒนาพลังงานทดแทน ๔๓.๙๐ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน ๕.๖๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ต้องเพิ่มข้อมูลในสาขาคมนาคมและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ เกษตร และของเสีย จะทำให้ผลลดก๊าซเรือนกระจกครบตามแผน NDC ซึ่งประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่ร้อยละ ๓๐ - ๔๐ จากกรณีปกติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) ซึ่งได้จัดทำกรมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution : NDC) ตามข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่ไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคี เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย Net Zero ภายในปี พ.ศ. ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕)

(๑.๔) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตร และการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัด

ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ (คะแนนภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ไม่น้อยกว่า ๐.๘๑

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๗๑	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☒ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล สผ. กำหนดเป้าหมายในการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยมีเป้าหมายที่ปริมาณขยะหรือน้ำเสียที่ได้รับการจัดการ โดยระบบกำจัดของเสียรวมหรือระบบบำบัดน้ำเสียรวม ภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด ที่มีแผนจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดเดินระบบ ภายในปีงบประมาณ ร้อยละ ๘๐ โดยสามารถดำเนินการได้น้อยกว่าเป้าหมายที่ ร้อยละ ๗๑ โดยสนับสนุนในการจัดการปริมาณขยะหรือน้ำเสียที่ได้รับการจัดการ โดยระบบกำจัดของเสียรวมหรือระบบบำบัดน้ำเสียรวม ภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด ที่มีแผนจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดเดินระบบ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๕ แห่ง จาก ๗ แห่ง สามารถรองรับปริมาณขยะที่ได้รับการจัดการ ๑๗๐ ตัน/วัน และปริมาณน้ำเสียที่ได้รับการจัดการ ๖,๕๐๐ ลบ.ม./วัน

(๑.๕) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัด

ดัชนีพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม (เฉลี่ยร้อยละ)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๘๗	<ul style="list-style-type: none">● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)*○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)*○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)*○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

สำนักงานฯ เป็นหน่วยงานสนับสนุนในการบรรลุค่าเป้าหมาย โดยผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ สำนักงานฯ มีเป้าหมายในการส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม(EIA) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประชาชน อาศัยหลักการมีส่วนร่วมและหลักธรรมาภิบาล

โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีการสำรวจการยอมรับและความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทย จากผู้ตอบแบบสำรวจ รวม ๘๐๘ คน ให้การยอมรับและความเชื่อมั่นทุกประเด็นต่อระบบ EIA อยู่ในระดับมาก โดยคิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๘ รายละเอียด ดังนี้ (๑) สร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๕๐ (๒) กระบวนการ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓๗ (๓) การบังคับใช้กฎหมาย/มาตรการที่เกี่ยวข้องกับ EIA คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๓ และภาพรวมระดับการยอมรับความเชื่อมั่นต่อระบบ EIA ของประเทศไทย ในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๘ เพิ่มขึ้นกว่าค่าเป้าหมายที่ ร้อยละ ๘๖ เล็กน้อย

๓.๒.๑.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (รอง) ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี

- เป้าหมาย ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี
- ค่าเป้าหมาย แผนผังภูมินิเวศระดับภาค (ผัง ภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐) ค่าเป้าหมายภายในปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๙	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานมีประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ ผัง ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อบรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนด คือ ๑) การจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศในแต่ละประเภท ทั้ง ๒๑ จังหวัด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ๒) ดำเนินการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ตามภูมินิเวศ ภาคกลางตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี แล้วเสร็จ (แบ่งออกเป็นผัง ๔ ระดับ ได้แก่ (๑) ผังระดับภาค ๑ ผัง ประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งชุมชน ลักษณะทางภูมินิเวศ, (๒) ผังระดับจังหวัด ๔ ผังประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งย่านชุมชนเก่า รายชื่อย่านชุมชนเก่า ลักษณะทางภูมินิเวศ, (๓) ผังระดับอำเภอ ๑๑ ผัง และ (๔) ผังระดับย่าน ๑๕ ผัง) บรรลุจากค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๑๙ จากเป้าหมาย ๒๑ จังหวัด

(๑.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
เชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

● แนวทางการพัฒนา

- ๑) จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง
ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์
- ๒) จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่
- ๓) ให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการทุกภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว
- ๔) พัฒนาและส่งเสริมกลไกการให้บริการของระบบนิเวศ และการสงวนรักษา อนุรักษ์
และฟื้นฟูแหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์
และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ความยั่งยืนทางภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัด

พื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศ (ผัง/ภาค ภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/๒๕๘๐)

ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖/๑

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๙	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☒ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖ ผัง ๑ ภาค
ซึ่งในปี พ.ศ.๒๕๖๖ อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อบรรลุค่าเป้าหมายตามที่กำหนด คือ ๑) การจัดทำแผนผัง
ภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ดำเนินการรวบรวมและทบทวนข้อมูลเชิงพื้นที่ ทั้ง ๒๑ จังหวัด และฐานข้อมูล
สารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multi-Criteria Analysis: MCA) และ
การซ้อนทับ (Overlay) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ในแต่ละภูมินิเวศ
ได้แก่ พื้นที่เมือง พื้นที่ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
และพื้นที่แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น เพื่อจัดทำ
ข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศในแต่ละประเภท โดยคณะอนุกรรมการ

จัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมิณีเวศในแต่ละประเภท ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖ เพื่อดำเนินการนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนผังภูมิณีเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ๒) ดำเนินการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ตามภูมิณีเวศ ภาคกลาง ตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี แล้วเสร็จ (แบ่งออกเป็นผัง ๔ ระดับ ได้แก่ (๑) ผังระดับภาค ๑ ผัง ประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งชุมชน ลักษณะทางภูมิณีเวศ, (๒) ผังระดับจังหวัด ๔ ผังประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งย่านชุมชนเก่า รายชื่อย่านชุมชนเก่า ลักษณะทางภูมิณีเวศ, (๓) ผังระดับอำเภอ ๑๑ ผัง และ (๔) ผังระดับย่าน ๑๕ ผัง)

๓.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(๑) เป้าหมายการพัฒนา

(๑.๑) เป้าหมายหลัก ๓.๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

(๑.๒) เป้าหมายรอง ๓.๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาส จากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

(๒) ยุทธศาสตร์(หลัก) หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

(๒.๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

(๒.๑.๑) เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

(๒.๑.๒) เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ดิติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศภายในปี ๒๕๗๐

(๓.๑.๓) เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของ ประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

(๒.๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุนและมาตรการทาง เศรษฐศาสตร์เพื่อการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการสร้างรายได้ชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและ วัฒนธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดคาร์บอนและการสร้างรายได้จากการเก็บ กักคาร์บอนในภาคป่าไม้

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการผลิตให้เพียงพอและมีการใช้อย่าง มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างความร่วมมือถ่ายทอดเทคโนโลยีกับต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๖ พัฒนาฐานข้อมูล/องค์ความรู้/มาตรฐาน/กฎหมาย/มาตรการ สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ สร้างความตระหนักรู้ให้เกิดในสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการดำรงชีวิตของผู้บริโภคเพื่อการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

(๓) ยุทธศาสตร์(รอง) หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

(๓.๑) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

(๓.๑.๑) เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิต ที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

(๓.๒) กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนา พื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปี ต่อค่าเป้าหมายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ○ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ○ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ○ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานในการบรรลุเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งเป็นหมวดหมู่หลักมีแนวทางในการบรรลุ เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านโครงการที่สำคัญ ดังนี้ (๑) การจัดทำคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ได้ดำเนินการขยายการเชื่อมต่อข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้มีการลงนาม MOU การจัดทำระบบคลังข้อมูลฯ กับหน่วยงานหลักที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพแล้ว ๒๓ หน่วยงาน จากเป้าหมายทั้งหมด ๓๒ หน่วยงาน และตั้งเป้าเพิ่มจำนวนชุดข้อมูล TH-BIF ของชนิดพันธุ์พืช สัตว์ และจุลินทรีย์ให้มากกว่า ๑๕,๐๐๐ ชนิด ๕,๐๐๐ ชนิด และ ๒๐๐,๐๐๐ ชนิด ตามลำดับ ทั้งยังมีพื้นที่นำร่องที่มีความสำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพจำนวน ๕ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่มรดกโลกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร-ห้วยขาแข้ง พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว พื้นที่ศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก ๗๒ พรรษา มหาราชินี (สถานตากอากาศบางปู) และพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง (๒) การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความตระหนักในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ ช่วงระยะแรกของโครงการเป็นการพัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์ฯ ในพื้นที่เครือข่ายนกน้ำอพยพจังหวัดกระบี่ บริเวณปากแม่น้ำกระบี่ พบว่ามีนกชายเลนประมาณ ๒๗ ชนิด โดยมี ๒๕ ชนิดเป็นนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับโลก เช่น “นกทะเลเขาเขียวลายจุด” ซึ่งใกล้จะสูญพันธุ์ สำหรับนกน้ำอพยพเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งของจังหวัดกระบี่ว่ามีความสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ ขณะที่ชาวบ้านในชุมชนยังคงเสนอของวิถีวิตชุมชนที่เรียบง่ายและเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งนำมาสู่ข้อเสนอกลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์นกน้ำอพยพและการใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยในรูปแบบของนวัตกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่บูรณาการมาตรการบริหารจัดการกลไกการตลาด และการสร้างแรงจูงใจหรือสนับสนุนเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานความต้องการของชุมชน และ (๓) โครงการศึกษาความเหมาะสมในการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์/มาตรการจูงใจเพื่อสนับสนุนและขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน: การผลิตที่ยั่งยืน ได้จำแนกประเภทของมาตรการฯ เพื่อให้ครอบคลุมสาขาการผลิตออกเป็น ๘ ด้าน ได้แก่ ด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรและอาหาร ด้านท่องเที่ยว ด้านพลังงาน ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านการจัดซื้อจัดจ้าง

ด้านฉลากสินค้า และด้านเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีมาตรการทางเศรษฐศาสตร์/มาตรการจูงใจ เพื่อสนับสนุนและขับเคลื่อนการผลิตที่ยั่งยืนที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย จำนวน ๘๖ มาตรการ และมี มาตรการสำคัญที่ควรผลักดันในระยะแรก จำนวน ๒๔ มาตรการ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พืชน้ำ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ผ่านการจัดทำ (ร่าง) แผนการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประเมินดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รายงานสถานการณ์ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะเกี่ยวกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และความก้าวหน้าการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย รวมถึงกำกับและติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการฯ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ผลการลดก๊าซเรือนกระจกตามมาตรการของ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างเป็นทางการ ซึ่งผลการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการสาขาพลังงาน จำนวน ๙ มาตรการ สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๔๙.๕๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๘.๙๓ เทียบกับ BAU ต้องเพิ่มข้อมูลในสาขาคมนาคมและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ เกษตร และของเสีย จะทำให้ผลลดก๊าซเรือนกระจกครบตามแผน NDC ซึ่งประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่ร้อยละ ๓๐ - ๔๐ จากกรณีปกติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) ซึ่งได้จัดทำกรมีส่วนร่วมกับประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution : NDC) ตามข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่ไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคี เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย Net Zero ภายในปี พ.ศ. ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕) อีกทั้ง มีการศึกษาการจัดทำร่างกฎหมายลำดับรองภายใต้ (ร่าง) พระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. โดยอยู่ระหว่างขั้นตอนการศึกษาทั่วโลกและมาตรการที่เหมาะสม เช่น การออกแบบจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลก๊าซเรือนกระจกของประเทศ การศึกษาการกำหนดราคาคาร์บอนที่มีการซื้อขายภายในและระหว่างประเทศ การจัดทำรายงานแห่งชาติ (National Communication: NC) เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงให้ประเทศภาคีต่างๆ ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประเทศไทยในการดำเนินการร่วมกับประชาคมโลกในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน มีแนวทางในการบรรลุ **เป้าหมายที่ ๓** การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง ผ่านการดำเนินการจัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี โดยในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ดำเนินการจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) มีการดำเนินการ ดังนี้ ๑) ดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะและการกำหนดความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศในแต่ละประเภท ทั้ง ๒๑ จังหวัด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนผังภูมินิเวศระดับภาค (ภาคกลาง) ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ๒) ดำเนินการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ตามภูมินิเวศ ภาคกลางตอนบน-ตอนกลาง ๔ จังหวัด ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี แล้วเสร็จ (แบ่งออกเป็นผัง ๔ ระดับ ได้แก่ ๑) ผังระดับภาค ๑ ผัง ประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด ที่ตั้งชุมชน ลักษณะทางภูมินิเวศ, ๒) ผังระดับจังหวัด ๔ ผังประกอบด้วย ขอบเขตจังหวัด

ที่ตั้งย่านชุมชนเก่า รายชื่อย่านชุมชนเก่า ลักษณะทางภูมินิเวศ, (๓) ฝั่งระดับอำเภอ ๑๑ ฝั่ง และ (๔) ฝั่งระดับ
 ย่าน ๑๕ ฝั่ง)

จากการดำเนินงานในการบรรลุเป้าหมายทั้งสอง ดังกล่าวจึงสามารถบรรลุเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของ
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๓.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

(๑) เป้าหมาย/ตัวชี้วัด.....

(๒) กลยุทธ์การพัฒนา.....

การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการรายปีต่อค่าเป้าหมายนโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติตามที่กำหนดไว้	
ค่าเป้าหมายที่สัมฤทธิ์ ร้อยละ.....	☐ บรรลุตามค่าเป้าหมาย (สีเขียว)* ☐ บรรลุมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีเหลือง)* ☐ ดำเนินการได้ร้อยละ ๕๐ - ๗๕ ของค่าเป้าหมาย (สีส้ม)* ☐ ดำเนินการได้น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าเป้าหมาย (สีแดง)*

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีแผนงาน/โครงการในนโยบายและแผน
 ระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๕

ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงาน
ของแผนปฏิบัติการราชการรายปี
ต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
แห่งสหประชาชาติ

๔. ผลสัมฤทธิ์รายปีของการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการราชการรายปี ต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

๔.๑.๑ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals – SDGs*

- (๑) เป้าหมายที่ (๑๑) ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน
- (๒) เป้าหมายย่อย (๑๑๐๔) เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิบัติหน้าที่ในฐานะหน่วยประสานงานกลาง (National Focal Point) อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ เพื่อประสานการดำเนินงานให้เป็นไปตามพันธกรณีอนุสัญญาฯ และแนวทางการอนุรักษ์ตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ และดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ ในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติเพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกให้เป็นมรดกของมนุษยชาติ และดำเนินการอนุรักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และป้องกัน แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพให้คงไว้ซึ่งคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลของแหล่งสืบไป ในการบรรลุเป้าหมายย่อยที่ ๑๑๐๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สผ. ได้นำเสนอพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งมรดกโลกจำนวน ๒ พื้นที่ ได้แก่ (๑) เมืองโบราณศรีเทพและโบราณสถานสมัยทวารวดีที่เกี่ยวข้อง ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลศรีเทพ ตำบลนาสนุ่น และตำบลโคกสะอาด อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ นำเสนอเป็นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมที่มีพื้นที่ต่อเนื่อง (Serial nomination) ที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกัน ประกอบด้วยแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ (๑) เมืองโบราณศรีเทพ (เมืองในและเมืองนอก) (๒) โบราณสถานเขาค้างนอก และ (๓) โบราณสถานถ้ำเขาอมอรัตน์ ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญ ครั้งที่ ๔๕ ที่ขยายออกมาระหว่างวันที่ ๑๐ – ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ณ กรุงริยาด ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย คณะกรรมการมรดกโลกมีมติให้ “เมืองโบราณศรีเทพ” ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกภายใต้ชื่อ “เมืองโบราณศรีเทพและโบราณสถานสมัยทวารวดีที่เกี่ยวข้อง” ทั้งนี้เมืองโบราณศรีเทพฯ ถือเป็นแหล่งมรดกโลกแหล่งที่ ๗ ของไทย และเป็นแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมแหล่งที่ ๔ ต่อจาก (๑) เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร (๒) นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และ (๓) แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง และ (๒) พื้นที่แหล่งอนุรักษ์ทะเลอันดามัน ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา และภูเก็ต นำเสนอเป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติที่มีพื้นที่ต่อเนื่อง (Serial nomination) ประกอบด้วย (๑) อุทยานแห่งชาติจำนวน ๖ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะระนอง แหลมสน หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เขาลำปี - ท้ายเหมืองและสิรินาถ (๒) ป่าชายเลนจังหวัดระนอง และ (๓) พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง แบ่งเป็น ๓ นิเวศภูมิภาค คือ ๓.๑) ป่าชายเลนและกลุ่มเกาะชายฝั่ง (จังหวัดระนอง) ๓.๒) หมู่เกาะทะเลเล็ก (จังหวัดพังงา) และ ๓.๓) ชายหาดและ ป่าสนทรายชายฝั่ง (จังหวัดพังงา และภูเก็ต) ได้รับการบรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) ของศูนย์มรดกโลก เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

(๑) เป้าหมายที่ (๑๒) สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

(๒) เป้าหมายย่อย (๑๒๐๑) ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปี ว่าด้วยแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (SDG ๑๒) ผ่านกลไกคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน และคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ สผ. ร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐ เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานด้านการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนของประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสะท้อนความก้าวหน้าการดำเนินงานของทุกภาคส่วน สามารถนำไปพิจารณา กำหนดแนวทางขับเคลื่อนและสนับสนุนภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยแผนขับเคลื่อนฯ ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) รวมทั้งเป้าประสงค์และตัวชี้วัด SDG ๑๒ ตามที่องค์การสหประชาชาติกำหนด โดยขับเคลื่อนผ่าน ๖ ภาคส่วนหลัก ได้แก่ (๑) ภาคอุตสาหกรรมการผลิต (๒) ภาคเกษตรกรรมและอาหาร (๓) ภาคบริการและการท่องเที่ยว (๔) ภาคเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๕) ภาคการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืน และ (๖) ภาคการสร้างความรู้ตระหนักรู้และการศึกษา และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนทั้งหมด ๒๓ หน่วยงาน

ทั้งนี้ จากการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานและการบรรลุเป้าหมายของแผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐ เพื่อสะท้อนการดำเนินงานและพิจารณากำหนดแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุเป้าหมายมากยิ่งขึ้น พบว่ายังมีปัญหาและอุปสรรค อาทิ การรายงานผลยังไม่ครบถ้วนและไม่ตรงตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตัวชี้วัดไม่สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ตัวชี้วัดมีจำนวนมากและซ้ำซ้อน บางตัวชี้วัดไม่สามารถเก็บข้อมูล และรายงานผลการดำเนินการได้ กอปรกับได้มีการกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงแผนขับเคลื่อนฯ ไว้ทุก ๓ ปี เพื่อทบทวนสถานภาพวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของหน่วยงาน และความก้าวหน้าของเป้าประสงค์และตัวชี้วัด ร่วมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ความท้าทาย รวมทั้งทิศทางและเป้าหมายของโลก เพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ในกรณีนี้ คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ มีมติให้ทบทวนและปรับปรุงแผนขับเคลื่อนฯ เพื่อกำหนดทิศทางการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนของประเทศไทยให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อช่วยในการบรรลุเป้าหมาย SDG ๑๒ ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในกรอบระยะเวลา โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถปรับภารกิจหรือขับเคลื่อนภารกิจให้ตอบสนองต่อตัวชี้วัดและเป้าประสงค์ได้อย่างเป็นรูปธรรมดำเนินการในเชิงรุกมากยิ่งขึ้น ซึ่งกำหนด

ระยะเวลาในการทบทวนและปรับปรุงแผนขับเคลื่อนฯ แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และจะติดตามผลการดำเนินงานตามแผนขับเคลื่อนฯ ต่อไป

(๑) เป้าหมายที่ (๑๓) ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น

(๒) เป้าหมายย่อย (๑๓๐๒) บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการจัดทำแผนระดับชาติ

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน SDG ๑๓ ได้ดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างต่อเนื่อง และประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องโดยประเทศไทยได้ยกระดับการแก้ไขปัญหาภูมิอากาศอย่างเต็มที่และด้วยทุกวิถีทางเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ค.ศ.๒๐๕๐ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ได้ในปี ค.ศ.๒๐๖๕ รวมถึงเป้าหมาย NDC ฉบับปรับปรุง (The 2nd Updated NDC) ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ ๓๐ - ๔๐ เทียบกับ BAU ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ หากได้รับการสนับสนุนทางการเงินและเทคโนโลยีอย่างเต็มที่และเท่าเทียม รวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถ ซึ่ง สผ. ได้ปรับเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution: NDC) ร้อยละ ๔๐ จากกรณีปกติ และทบทวนยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย (Long-Term Low GHG Emission Development Strategy) เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกในระยะยาวมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ ในสาขาพลังงาน สาขาคมนาคมขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ สาขาของเสีย สาขาการเกษตร และสาขาป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ภายในปี ค.ศ.๒๐๓๐ และจัดส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ตามลำดับ ทั้งนี้ ผลการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ผลการลดก๊าซเรือนกระจกตามมาตรการของ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างเป็นทางการ ซึ่งผลการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการสาขาพลังงาน จำนวน ๙ มาตรการ สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งสิ้น ๔๙.๕๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๘.๙๓ เทียบกับ BAU โดยแยกเป็นลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการพัฒนาพลังงานทดแทน ๔๓.๙๐ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน ๕.๖๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า อย่างไรก็ตาม ต้องเพิ่มข้อมูลในสาขาคมนาคมและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ เกษตร และของเสีย จะทำให้ผลลดก๊าซเรือนกระจกครบตามแผน NDC

- (๑) เป้าหมายที่ (๑๕) ปกป้อง ป่าไม้ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
- (๒) เป้าหมายย่อย (๑๕๐๑) สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจืดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓
- (๓) เป้าหมายย่อย (๑๕๐๕) ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คุ้มครองและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม
- (๔) เป้าหมายย่อย (๑๕๐๖) ส่งเสริมการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม ตามความตกลงระหว่างประเทศ
- (๕) เป้าหมายย่อย (๑๕๐๘) นำใช้มาตรการเพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานต่อระบบนิเวศบกและน้ำ และควบคุมหรือกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีลำดับความสำคัญสูง (priority species) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓
- (๖) เป้าหมายย่อย (๑๕๐๙) บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การจัดทำแผน กระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ในฐานะหน่วยประสานงานกลางแห่งชาติของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ มีภารกิจในการจัดทำนโยบายและแผนเพื่อเป็นกรอบในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ และขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของเป้าหมายย่อยที่ ๑๕๐๖ และ เป้าหมายย่อยที่ ๑๕๐๕ สผ. เข้าร่วมพิธีเปิดการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ ๑๕ (CBD COP๑๕) ในฐานะประเทศภาคีได้ร่วมเจรจากำหนดทิศทางการทำงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพของโลก และการพิจารณากรอบงานความหลากหลายทางชีวภาพของโลก หลังปี ค.ศ. ๒๐๒๐ (Post-๒๐๒๐ Global Biodiversity Framework: Post-๒๐๒๐ GBF) ซึ่งจะเป็นแผนจัดการความหลากหลายทางชีวภาพระดับโลกในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้า โดย Post-๒๐๒๐ GBF กำหนดเป้าหมายการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพสอดคล้องกับวาระการพัฒนายั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ด้วยมุ่งหวังที่จะเป็นจุดเปลี่ยนของโลกให้คนในสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีควบคู่ไปกับการมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ ตามแนวทาง BCG Model และได้ดำเนินการจัดทำแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการติดตามผลและ

การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพโดยมุ่งเน้นการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ที่
ถูกคุกคาม ใกล้สูญพันธุ์ ชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น และระบบนิเวศในเมือง พร้อมสร้างเครือข่ายการอนุรักษ์และฟื้นฟูความ
หลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕
ได้คัดเลือก จังหวัดนนทบุรีเป็นพื้นที่นำร่องในการดำเนินงาน เนื่องจากพบนกแก้วโม่ง (Alexandrine parakeet)
ที่มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ตามบัญชี Thailand Red Data และมีสถานภาพใกล้ถูกคุกคาม ตามบัญชี IUCN Red List
อาศัยเป็นฝูงใหญ่บริเวณต้นยางนาในพื้นที่วัดสวนใหญ่ ตำบลวัดชะลอ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และทุเรียนนนท์
ซึ่งเป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์และมีมูลค่าของจังหวัดนนทบุรี แต่พื้นที่สวนทุเรียนดังกล่าว ได้ประสบปัญหาจากทั้ง น้ำท่วม
น้ำเค็มรุกเข้ามาในพื้นที่ น้ำทิ้ง น้ำเสียจากหมู่บ้านจัดสรร ผลกระทบจากการขยายตัวของเขตเมือง และการเปลี่ยนแปลง
พื้นที่จากสวนผลไม้กลายเป็นหมู่บ้านจัดสรร โดยแนวทางปฏิบัติที่ดีในการอนุรักษ์นกแก้วโม่ง มุ่งเน้นการปกป้อง
ประชากร ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกแก้วโม่ง การสื่อสารให้ความรู้ สร้างจิตสำนึกแก่เยาวชนในชุมชน จัดตั้งเครือข่ายอนุรักษ์
นกแก้วโม่ง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการศึกษาวิจัย ในส่วนของแนวทางปฏิบัติที่ดีในการอนุรักษ์ทุเรียน
นนท์ มุ่งเน้นการจัดการองค์ความรู้การทำสวนทุเรียนแบบภูมิปัญญาดั้งเดิม ผสมผสานกับการนำเทคโนโลยีมา
ประยุกต์ใช้ การตั้งกลุ่มเครือข่ายเกษตรกรสวนทุเรียนนนท์ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการตลาดสมัยใหม่ และ
ยังได้ดำเนินการจัดทำระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย และในปีงบประมาณ ๒๕๖๕
ทำหน้าที่ในการเผยแพร่คลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย โดยดำเนินการขยายการเชื่อมต่อข้อมูล
ความหลากหลายทางชีวภาพกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้มีการลงนาม MOU การจัดทำระบบคลังข้อมูลฯ
กับหน่วยงานหลักที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพแล้ว ๒๓ หน่วยงาน จากเป้าหมายทั้งหมด ๓๒
หน่วยงาน และตั้งเป้าเพิ่มจำนวนชุดข้อมูล TH-BIF ของชนิดพันธุ์พืช สัตว์ และจุลินทรีย์ให้มากกว่า ๑๕,๐๐๐ ชนิด
๕,๐๐๐ ชนิด และ ๒๐๐,๐๐๐ ชนิด ตามลำดับ ทั้งยังมีพื้นที่นำร่องที่มีความสำคัญด้านความหลากหลายทางชีวภาพ
จำนวน ๕ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่มรดกโลกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร-ห้วยขาแข้ง พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เขต
รักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว พื้นที่ศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก ๗๒ พรรษา มหาราชินี (สถานตากอากาศบางปู) และ
พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจัด
ในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง อีกทั้ง
การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความตระหนักในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ ช่วงระยะแรกของโครงการเป็น
การพัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์ฯ ในพื้นที่เครือข่ายนกน้ำอพยพจังหวัดกระบี่
บริเวณปากแม่น้ำกระบี่ พบว่ามีนกชายเลนประมาณ ๒๗ ชนิด โดยมี ๒๕ ชนิดเป็นนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับ
โลก เช่น “นกทะเลสาบเขียวลายจุด” ซึ่งใกล้จะสูญพันธุ์ สำหรับนกน้ำอพยพเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งของจังหวัดกระบี่
ว่ามีความสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ ขณะที่ชาวบ้านในชุมชนยังคงเสน่ห์ของวิถีชีวิตชุมชนที่เรียบง่าย
และเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งนำมาสู่ข้อเสนอกลไกทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์นกอพยพและ
การใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยในรูปแบบของนวัตกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่บูรณาการมาตรการบริหารจัดการกลไก
การตลาด และการสร้างแรงจูงใจหรือสนับสนุนเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานความต้องการ
ของชุมชน สำหรับระยะที่ ๒ ของโครงการจะดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ เป็นการนำผลการศึกษาในระยะแรกมา
ผลักดันและขับเคลื่อนมาตรการส่งเสริมอนุรักษ์นกน้ำอพยพและใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพอย่างยั่งยืนใน
พื้นที่เครือข่ายนกน้ำอพยพปากแม่น้ำกระบี่ จังหวัดกระบี่ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป

ส่วนที่ ๕

ปัญหา อุปสรรค และแนวทาง
การปรับปรุงการดำเนินการ

๕. ปัญหาและอุปสรรค

จากการติดตามและประเมินผลตามรายงานผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ เนื่องจากสัดส่วนงบประมาณที่ได้รับจัดสรร แผนงาน/โครงการภายใต้แผนปฏิบัติราชการรายปี สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พ.ศ.๒๕๖๖) ลดลง ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามแผน ส่งผลให้ค่าเป้าหมายภายใต้แผนปฏิบัติราชการบางตัวชี้วัดไม่สามารถบรรลุได้

๒. ในการบรรลุค่าเป้าหมายในแผนระดับ ๒ ในส่วนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ไม่สามารถกำหนดค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเป็นร้อยละได้

๓. ในการบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ บางค่าเป้าหมาย สผ. ไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบหลักโดยตรง สามารถรายงานการติดตามประเมินได้ในรูปแบบหน่วยงานสนับสนุนเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถระบุการบรรลุค่าเป้าหมายเป็นร้อยละได้

๖. แนวทางการปรับปรุงการดำเนินการ

จากการปัญหาอุปสรรคตามรายงานผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๖) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการปรับปรุงการดำเนินการ ดังนี้

๑. เนื่องจากแนวโน้มงบประมาณมีสัดส่วนน้อยลงในอนาคต ในการจัดทำแผนงาน/โครงการ จะต้องมีการบูรณาการระหว่างแผนงาน/โครงการ ร่วมกัน หากมีกลุ่มเป้าหมาย หรือพื้นที่เป้าหมายใกล้เคียง สามารถบูรณาการงานในมิติอื่นๆ ร่วมกันได้ และในการบริหารการดำเนินงานจะต้องตระหนักถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายงบประมาณตามมาตรการด้านการคลังให้มากที่สุด

๒. ในการบรรลุค่าเป้าหมายในแผนระดับ ๑ ระดับ ๒ และแผนระดับ ๓ จะต้องกำหนดค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของ สผ. ให้ชัดเจน และมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในแผนระดับ ๑ ระดับ ๒ และแผนระดับ ๓ มากยิ่งขึ้น ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
OFFICE OF NATURAL RESOURCES AND ENVIRONMENTAL POLICY AND PLANNING

